

REGULAMENTO DE MINI WATER-POLO

Tempada 2010 - 2011. Circular 11-44.

1. TERREO DE XOGO.

As dimensións do terreo de xogo son unha das principais modificacións. Esta modificación será unha redución do espazo de xogo, ata as seguintes dimensións: **12-15 m de longo x 10-12 m de largo.**

Para conseguir estas dimensións temos dúas opcións:

1. A. Xogar ao longo da piscina.

Colocarase as porterías nos laterais da piscina e un campo de xogo nun dos fondos do vaso (**imaxe 1**).

Deste xeito poderanse montar dous campos de xogo 2 partidos simultáneos.

1. B. Xogar ao longo da piscina.

O campo de xogo instalarase igual que para calquera coas seguintes adaptacións: as liñas de fondo a 5 metros de cada parede (**imaxe 2**). Outra sería utilizar unha parede nun fondo e o outro fondo a (**imaxe 3**).

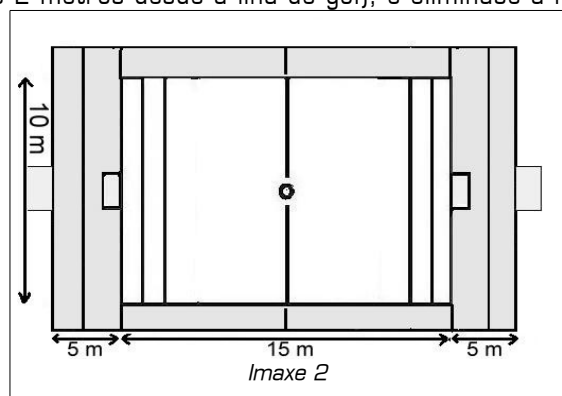
O largo de xogo redúcese a 5 pistas no lugar de 6 ou

Todos estes cambios axustaranse ás posibilidades materiais de cada piscina, polo que haberá liberdade de actuación, aínda que sempre reducindo as dimensións.

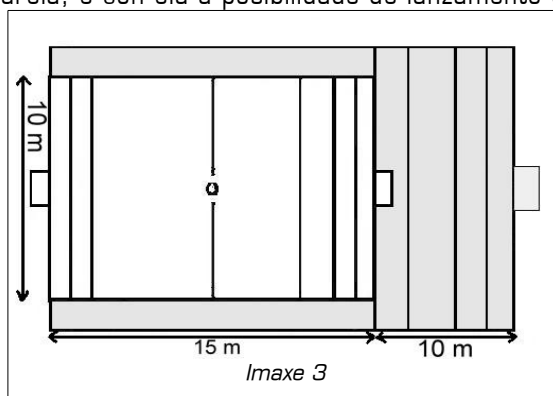
A zona de reentrada e os bancos non sufrirán cambios.

Outro cambio importante será a eliminación da marca de 5 metros. O motivo é o seguinte: co lanzamento directo de falta beneficiase aos nenos máis fortes e con maior idade biolóxica. Se os porteiros non son moi bos, calquera lanzamento forte poderá ser gol. Os máis fortes aproveitarán para lanzar a portería, prexudicando o xogo colectivo. O xogo en equipo é un dos obxectivos a traballar nestas idades.

Polo tanto, manteranse as marcas brancas (liña de gol e liña do centro do campo) e as marcas vermellas (liña de 2 metros desde a liña de gol); e elimínase a marca amarela, e con ela a posibilidade de lanzamento directo a

portería ao sacar unha falta.

2. PORTERÍAS

Utilizaranse porterías pequenas, coas dimensións reducidas, tanto en altura como en ancho que serán 0,70 x 2,50. Estas medidas serán obrigatorias en todas as competicións oficiais de categoría alevín. Poderanse utilizar as mesmas porterías, aínda que utilizando un implemento que permita reducir a súa altura e ancho.

Xustificación: se se utilizan as porterías grandes de wáter-polo, os porteiros terano moi complicado para parar.

Será moi difícil que cheguen ás esquinas superiores da portería, e sobre todo desde o centro da mesma. Tamén terán dificultades para deter os balóns que vaian por alto.

Isto provocará un desánimo e frustración nos xogadores que xoguen de porteiro, facendo que perdan interese.

Por outra banda, será demasiado fácil para os lanzadores, que abusarán do lanzamento a portería.

3. O BALÓN.

Xogarase cun balón de wáter-polo talla escolar de mini wáter-polo (máis pequeno que o de moza ou de infantís).

4. Os GORROS.

Non sofren modificación algunha.

5. DURACIÓN.

Xogaranse 6 cuartos de 3 minutos de xogo efectivo cada un deles, con descansos de 1 minuto, excepto entre o 3º e 4º cuarto que será de 2 minutos.

6. O MARCADOR.

Nos partidos de categorías inferiores adoita ocorrer que se enfrontan equipos de moi distinto nivel. Pode darse o caso de que nun equipo xoguen nenos de 12 anos que levan 2 anos xogando a wáter-polo e no outro xoguen nenos de 10 anos que acaban de empezar. A diferenza será enorme, reflectíndose no marcador de forma avultada (por exemplo, quedando 15-1).

Para evitar a desmotivación e o desánimo dos que empezan (un dos motivos de abandono da práctica deportiva) e o exceso de confianza dos gañadores, propoño puntuar os partidos como ?sets?. É dicir, cada un dos 4 cuartos do partido valerá un punto, que será para o equipo que consiga máis goles en devandito cuarto. En caso de empate, non haberá punto para ningún.

Desta forma, o resultado máis avultado posible nun partido de mini wáter-polo será de 4-0.

Exemplo:

1er cuarto		2do cuarto	
Azuis	Bancos	Azuis	Bancos
7	2	8	0
↓			
3er cuarto		4to cuarto	
Azuis	Bancos	Azuis	Bancos
1	0	1	0
↓			
Final			
Azuis		Bancos	
2		0	

7. Os XOGADORES.

Cada equipo estará formado por un porteiro e 4 xogadores de campo.

Ademais destes xogadores poderá haber ata 8 xogadores no banco. En total poderá haber ata 13 xogadores inscritos.

O principal motivo de reducir de 7 a 5 os xogadores de campo é a dificultade para contar con nenos que

practiquen este deporte.

Outro motivo importante é o seguinte: canto menor sexa o número de xogadores implicados no xogo, maior será a posibilidade de que cada un participe no mesmo e durante máis tempo.

Así, atendendo á seguinte relación entre o espazo de xogo e o número de xogadores, obtemos que nun partido de wáter-polo, a cada xogador correspóndenlle uns 50 m².

Espazo de xogo: 25 x 12 m = 300 m²

Xogadores de campo: 6

Resultado: 300 / 6 = 50 m²/xogador.

Reducindo as dimensións do espazo de xogo segundo a regra 1, corresponderían uns 37.5 m²/xogador.

Espazo de xogo: 15 x 10 m = 150 m²

Xogadores de campo: 4

Resultado: 150 / 4 = 37.5 m²/xogador.

Por outra banda, en cada partido actuarán polo menos 2 porteiros distintos e un máximo de 4 por equipo. Nestas idades trátase de que proben todos os postos e non de comezar a especialización.

Para substituír ao porteiro haberá que esperar ao descanso entre cuartos, polo que cada porteiro deberá xogar polo menos un cuarto enteiro.

Os equipos poderán ser mixtos (nenos e nenas).

Durante os 4 primeiros cuartos non se poderá realizar trocos, no 5º e 6º cuarto poderanse realizar trocos ilimitados.

Todos os xogadores deberan de xogar polo menos 1 cuarto completo.

Recomendase que ningún neno xogue un partido completo e ningún neno quedará todo o partido no banco.

As substitucións faranse igual que en wáter-polo.

Hai que promover o xogo deste deporte, polo que o importante é que todos xoguen e divírtanse. Nestas categorías debemos quitar importancia ao resultado e darlla á formación dos xogadores. En caso de entregar medallas deberán entregarse a todos os participantes.

As defensas deben ser individuais, sancionando os roubos de balón en defensas zonais con falta e nova posesión de 30" (non confundir con axudas).

Será obrigatorio realizar polo menos dous pases como mínimo tras recuperar o balón logo de pór o balón en movemento tras recuperar a posesión do balón con interrupción do xogo tras gol ou saque de porteria.

Non se pitarán penaltis. No seu lugar pitaranse expulsións.

O xogador excluído irá á zona de reentrada e sairá inmediatamente.

8. Os ÁRBITROS.

Tendo en conta a dificultade de contar con árbitros para os partidos oficiais de wáter-polo, os partidos de mini wáter-polo arbitraraos un só árbitro. Este poderá estar acompañado por un ou dous auxiliares de mesa. Poderán arbitrar xogadores absolutos ou adestradores de equipos que non estean xogando ese partido.

Desta forma tamén se aforrarán gastos de arbitraje.

O árbitro, ao contrario que en wáter-polo, será dialogante. Explicará aos xogadores as decisións que estes non comprendan.

Será flexible nas sancións de faltas ordinarias, pero estrito á hora de sancionar malos comportamentos: insultos, agresións, etc. Debemos promover o xogo limpo.

9. TEMPOS MORTOS.

Cada adestrador poderá solicitar un tempo morto en cada partido, cando o seu equipo estea en posesión do balón. A duración será dun minuto.

Aproveitaranse para dar instrucións aos xogadores ou para que descansen.

O motivo de reducir o número de tempos mortos é que en categorías inferiores debería deixarse pensar aos nenos, que tomen as súas propias decisións, e evitar o protagonismo dos adestradores durante o encontro.

10. OUTRAS REGLAS.

O resto do xogo seguirá o regulamento de wáter-polo da RFEN.

A Coruña, 9 de xullo de 2010

Secretaría Xeral FEGAN